

la contra | ENRIC RAMIONET

Notícies del front

Formacions que haurien de defensar l'escola pública traeixen electorats i compromisos. És habitual entre els homes d'esquerra: els voten uns i ells procuren complaure els altres

Múltiples veus han dipositat aquests dies els seus arguments a l'entorn de l'educació i de les motivacions dels professors que varen donar suport a la vaga. Tots ho hem fet: les veus orgàniques, les perpètuament insatisfetes, les secretament ressentides, les que corresponen a egos inabastables, les més frívols i també les d'aquells que estan convençuts que el millor dels sistemes educatius és el que els va formar a ells mateixos, en tota la seva excel·lència. Ja fa mesos que és perceptible aquesta remor impressionant i que sovintegen les opinions sobre l'estat de l'ensenyament a casa nostra, especialment d'ençà d'aquells informes que avaluaven de forma comparada els resultats dels alumnes de diversos països i que varen deixar una certa sensació de derrota, d'humiliació col·lectiva. I a la vegada la possibilitat d'utilitzar-ne el resultat sense cap rigor. Predomina la convicció que la nostra classificació final va ser insatisfactòria i que convé prendre decisions i no obstant això, quan des del Departament d'Educació es dissenyen les bases d'una nova llei, els mestres es revolten. Per quina raó es preguntaven retòricament presentadors un pèl saberuts i opinadors amb ínfulas que pretenen esdevenir l'últim exponent de la modernitat i obliden que les certes van i vénen per la història oscil·lant desconcertadament. I ja saben quina ha estat la conclusió i el discurs majoritari: els docents defensen els privilegis de funcionaris, de treballadors avesats als avantatges de qui no s'ha de sotmetre a avaluacions, ni a les lleis sagrades de la competència. S'hi oposen, han dit, per raons retrògrades, per ideologies rànies de l'època de la transició, escrivia una de les veus més eminents. Però quan la pregunta no es formula retòricament sinó de veritat, les respostes són unes altres. Molts dels docents de l'escola pública senten incompresos, abandonats en el combat que mantenen a tots els fronts de la complexíssima societat actual; indignats perquè mentre cobegen perpètua-

Penjadors a l'aula d'una escola de primària. / FOTO: RITA LAMSDORFF

ment l'arribada de material i tropes el que els arriba són reformes o contrareformes. La societat, en general, ni sap ni l'importa què passa a les aules sis hores al dia, cinc dies a la setmana. A primària, la darrera aportació de l'administració va ser la sisena hora. Una mesura populista i costosíssima que n'ha desbaratat la fràgil arquitectura organitzativa i que ha disminuït les possibilitats reals d'atenció d'un alumnat progressivament més complex i més divers que requereix, justament, més atenció individualitzada. Tot a canvi d'una tarda lliure a la qual la immensa majoria dels docents, diuen, renunciarien per recuperar l'horari anterior. I també afirmen notar més que mai l'erosió del dia a dia, l'augment de la sensació de cansament, de solitud, de desconfiança amb l'adminis-

tració i amb el món. I m'expliquen que d'un temps ençà les baixes tarden molt a cobrir-se i que ara les de malalties curtes simplement no es cobreixen, i que tutors i especialistes han de desatendre la seva feina i córrer per les aules fent substitucions. Aquest és l'estat d'ànim que explica l'èxit de la vaga. Raons tan poc ideològiques com el deteriorament de les condicions de treball és probable que hagin estat tan determinants com la profunda decepció per la forma com aquelles formacions polítiques que haurien de defensar el model d'escola pública traeixen electorats i compromisos. Criteris empresarials i més generositat amb la privada. Això és molt habitual entre els nostres homes d'esquerra: els voten uns i ells procuren complaure els altres.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Campanya

Escriu aquest article mentre comença la campanya electoral. El PP veig que continua amb aquest canvi de rumb que ha mirat d'estabilitzar el navili en la ruta de la moderació. Des del punt de vista tàctic, és una estratègia excel·lent. Les famoses crispacions o tensions sembla que ara siguin patrimoni de la ideologia socialista. Els ajuda, als dretans, aquesta estètica de iogurt que han aplicat als seus cartells. «Con cabeza y corazón», diuen, que no sé ben bé què vol dir, però que està dit amb lletres arrodonides i toves, quasi infantils. Des del punt de vista gràfic, la precampanya socialista ha estat molt més encertada. Almenys l'espanyola. En el cas de la catalana, trobo que han fet massa esment de la por al PP, fins i tot amb la intromissió en el que en podríem dir el llit popular, en la intimitat d'una lluita que dibuixa Pizarro més com a hereu d'Aznar que no com a dos de Rajoy. Els socialistes, però, han introduït un missatge directe que va més enllà d'aquella cosa tan etèria que en deien «Motivos para creer». Com ja s'ha dit, els lemes (em sembla que tretze) eren gairebé intercanviables amb qualsevol opció política. Llocs comuns assumits per l'esquerra, però als quals la dreta no podria dir que no. «Por todo lo que merece la pena», per exemple. Els anuncis d'Isabel Coixet, excel·lents, amb l'escenari propi de la seva concepció del ritme i l'estil, acaben llançant una idea si més no curiosa. «Vota con todas tus fuerzas», diu el PSOE. S'hi veu un noi que fa un llarg viatge per recollir la seva mare amb la finalitat d'acompanyar-la al col·legi electoral. Ell sap que la dona vota PP. Tot i això, la va a buscar, sotmès a la mística de la democràcia, el vot. Aquest hauria de ser un reclam institucional, no pas partidista. És l'Estat qui hauria de demanar el vot, no pas un partit, si no és que el partit en qüestió xifri la possibilitat d'èxit en una gran participació. És a dir, si algú se sacrifica per la democràcia així, ¿què no haurien de fer els que, podent anar a votar, se suposa que votarien socialista... si no s'abstinguessin?

PUBLICITAT

Organitza **incatis**
www.incatis.cat

Patrocina **GM cash**
GROS MERCAT

gasNatural

Quins Quillén
MELIÀ GOLF VICHY CATALAN

TECNOTAST
FIRA D'EQUIPAMENTS I SERVEIS PER A L'HOSTALERIA I ALIMENTACIÓ
25, 26 i 27 FEBRER 08 Palau de Fires de Girona

PUBLICITAT

AUTO REMOLCS GIRONA

Daily Model 35C15

MMA 3.500 kg
150 CV
Canvi 6 v.
Climatitzador
Bolquet
3.200x2.000x400 mm
Grua Romano Ferrari
Mod. R.F. amb 3 prolongues hidràuliques

També disponible amb Grua Hiab Mod. 2700 amb 2 prolongues hidràulics més 1de manual

Vehicles en estoc

Auto Remolcs Girona SA - Av. de França, 197-205
Tel. 972171576 - 17840 Sarrià de Ter - www.autoremolcs-girona.com

PUBLICITAT

OBRES ESTRUCTURALS TANCAMENTS

FERRI ALUMINI I PVC

O'METAL

© 972 47 61 27
www.ometal.es

C/Levent 7, Pst. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA

PUBLICITAT

IGNIFUGACIONS GENERALS
Professors especialistes al foc
IGNIFUGATS GIRONA

GIRONA

SEGELLAMENTS RESISTENTS AL FOC

972 17 23 53
www.ignifugacionsgenerals.com